

Økt fokus på turseilerne

Det har vært arbeidet godt i alle komiteer i vinter for å forberede seilsesongen 2017. Turkomiteen er offensiv og har allerede nå lagt ut det nye Seil Ut-turopplegget for sesongen 2017. Formålet med Seil Ut er å få flere ut på tur i seilbåt.

Nå kan turseilere i foreningen få registrert utvalgte turmål/gjestehavner på hjemmesiden. Ved sesongslutt blir det utdeling av en nyopprettet turpokal til den båten som har flest havnebesøk i sesongen. I tillegg er det nå mulighet for å melde fra til vår hjemmeside hvor og når du har tenkt deg på tur. Det gir en mulighet for andre til å slenge seg med. Hjemmesiden får også nå en egen «Tur»-fane der du kan finne all informasjon om turseiling i Molde Seilforening. Turkomiteen har også planlagt et pinsecruise og deltakelse på InterCity-regattaen.

Molde Seilforening er i år arrangør av InterCity-regattaen, og det blir start fra Ålesund og målgang i Molde. Tidligere har denne regattaen tiltrukket seg mange turseilere, og det har vært opp mot 50 deltakende båter. Målet er å komme nærmere dette tallet igjen.

For å oppnå dette målet må vi øke deltakelsen i turklassen. Det er mange som ikke har regattaoptimalisert båt og mannskap, som likevel garantert vil få stort utbytte av regattaen, for eksempel familier og vennegjenger. InterCity er en regatta i fantastisk natur og med en flott ramme med mange seilere, mange foreninger representert, og med en trivelig samling etter regattaen. Det er også mange som er ferske i seilsporten, og som vi håper kan ta disse 34 nautiske milene som en svenneprøve på om de faktisk har blitt virkelige seilere. Det er mange utfordringer underveis, men oftest har disse mer årsak i at vinden er for svak enn for sterk. Klarer du å fullføre denne regattaen kun med seilenes kraft, har du i virkeligheten stått for en stor bragd. På bacalaofesten på kvelden kan du da med rette kalle deg en ekte seiler. Molde Seilforening håper så mange som mulig melder seg på InterCity regattaen fra Ålesund til Molde, 10. juni. Vi har godt med plass både på fjorden, på Seilerhytta og på vår gjestebrygge utenfor hytta.

27. mai blåser regattakomiteen i gang årets første distanse-seilas, Gossen rundt doublehanded. Jeg ser virkelig frem til en ny og givende regattasesong, og håper vi får se både gamle og mange nye seilere på våre arrangementer i 2017!

Geir Oterhals, styreleder i Molde Seilforening

KURS OG TEMAKVELDER

I løpet av vinteren har det vært gjennomført både kurs og temakvelder for foreningens medlemmer.

AV LARS WALLE • Først ut var det Magne Klann som tok turen til Molde og holdt et foredrag med rigg- og seiltrim som tema. Omtrent 20 opp-

møtte kunne ta med seg noen tips om seiltrim før sesongen starter.

Dommer II-kurs (kretsdommer) ble holdt av foreningens egen internasjonale dommer, Egil Wold. I løpet av fire kurskvelder har han gjennomgått teoridelen for kretsdommerutdanningen. Teoridelen hadde

mange relevante eksempler fra Egils egne erfaringer som internasjonal dommer.

Molde Seilforening har nå 10 nyutdannede kretsdommere, som gleder seg til å benytte den nyervervede kunnskapen på regattabanen og i dommerutvalg i året som kommer.

VINTERFERIE

Moldeseilere på vinterferie i Karibia

Under sine studier ved Høgskolen i Molde, bodde Even Simensen og Anne Aakhusen en periode i sin Bavaria Ocean 40 på havna i byen. Båten med navn «Tone II» ble anskaffet med tanke på kommende langturer, og etter et mellomopphold i Kristiansand, satt paret kursen sørover våren 2016, før Atlanteren ble krysset november samme år.

AV KRISTIAN BACHMANN • I årets vinterferie ble så Moldeseileren Geir Holsbøvåg invitert over til Karibia for en ukers besøk i båten. Med på turen var også Joakim Hagen. Geir beretter fra turen;

– Vi ankom Fort De France på øya Martinique i det sydøstlige Karibia midt oppe i det årlige karnevalet, med opptog i gatene og yrende folkeli, en fin overgang fra vintertunge Molde, kan Holsbøvåg fortelle.

– Vi mønstret på «Tone II» ankomstdagen og etter et par dager i havn kunne vi endelig kaste anker og forlate hovedstaden på Martinique, med Les Anses-d'Arlet lenger syd på øya som mål. I 12-15 m/sek i relativt rolig sjø, og med et stikk i skjøtet, var dette akkurat passe til at både «Tone II» og mannskapet koste seg under genua og ett rev i storseilet. Vi var enda ganske i le av fjellene og av erfaring vis-

ste skipper Even at det kunne komme kraftige kast i vinden. På vei sydover i 5 til 7 knop var dette uanstrengt for Bavariaen, som fremstår som tung og trygg for turseiling. Noen timer senere slapp vi anker ved Les Anses-d'Arlet, og her var det bare å få på seg badeshorts og hoppe i det krysstallklare vannet. Snorkling på revet var en fin aktivitet her. Det dukket jevnlig opp havskilpadder i vannet nær båten. For oss et eksotisk dyr å se i sitt naturlige habitat, men de trakk seg unna når vi badet. Det er for øvrig også forbudt å nærme seg disse dyrene.

– Dagen etter skulle vi forlate Martinique for å seile til St. Lucia. På grunn av karnevalet var tollkontoret i Les Anses-d'Arlet stengt hele uken, så vi heiste anker og satte i stedet kursen vestover mot Le Marin som skulle ha åpent tollkontor. Seilasen til Le Marin var ikke mye å skryte av, motvind og motstrøm i bøtter og spann. Det var hundrevis av hummerteiner merket med tomme colaflasser, som var nesten umulig å se. Men stemningen om bord var god, og vi kunne fortsatt sitte i shorts og bar overkropp. Enkelte ble temmelig solbrente.

– Inne i Le Marin fikk vi omstider tollklarert både båt og mannskap. Alle papirer ligger alltid klar i en mappe.

Femte dagen sto vi opp tidlig og var spente før seilasen til St. Lucia. Vinden var som tidligere, men vi fikk den nå inn aktenfor tvers. Styrken lå på 17-20 m/sek med kast opp til 23 m/sek. Vi heiste seil mens Martinique enda ga oss le for sjøen. Med rev både i genua og storseil, lurte besøket på om vi ikke skulle prøve med større seilføring, men med 7 til 9 knops fart mente kapteinen det fikk være sånn. Behagelig og skånsomt for

STONE II: Ankring på svai sparte havneavgifter i Karibia.

utstyr som skal vare og etter hvert krysse Atlanteren en gang til. Vi seilte de 20 n milene til St. Lucia på 2,5 timer, det vil si med en snittfart på 8 knop, og det er ikke dårlig for en søkklastet Bavaria.

Vel fremme i Rodney Bay, nordvest på St. Lucia, droppet vi anker, og hoppet atter en gang ut i det azurble vannet.

St. Lucia er veldig annerledes enn Martinique. Martinique ligger under Frankrike, og det var merkbart. St. Lucia fremsto mer eksotisk. Her er det venstrekjøring, det snakkes engelsk med «reggae»-dialekt og byggeskikken virket litt amerikanskpirret, med svære hus.

PÅ BESØK: Geir Holsbøvåg seilte en uke med «Tone II» i Karibia i vinterferien.

Etter to dager skulle vi tilbake til Martinique. Vinden hadde nå dreid litt mer nordlig, som for oss betød ca 50 graders vinkel i 20 m/sek. «Tone II» er ikke noen bindevindsbåt og med godt revet genua og lite storseil, tok vi ikke nok høyde til å treffe Martinique. Etter en stund heiste vi stormfokka på eget stag og strammet sjekkstag. Med bølgehøyde på 4-5 meter ble det en våt seilas. Vel framme i Saint Anne sørvest på Martinique, var det tid for rutiner; ankring, ankerdram og bading.

Neste dag gjensto kun en rolig etappe tilbake til Fort De France hvor flyreisen hjem igjen ventet, og vel en ukers seilferie i Karibia var over for denne gang.

NYTT FRA MOLDE SEILFORENING • moldeseilforening.no

